

מ"ת 27807/04/14 - מדינת ישראל נגד ערן בר (עציר)- בעצמו, סאמר חאג' (עציר)- בעצמו, ראמי מורה (עציר)- בעצמו

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

19 יוני 2014

מ"ת 27807-04-14 מדינת ישראל נ' בר(עציר) ואח'

בפני כב' השופט נסר אבו טהה

מדינת ישראל

המבקשת

ע"י ב"כ עו"ד רמי אלמכאווי בשם עו"ד מירי וינשטיין

נגד

המשיבים

1. ערן בר (עציר)- בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד טל ליטן ועו"ד סוכמי
2. סאמר חאג' (עציר)- בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד טל ליטן בשם עו"ד אלי סבן
3. ראמי מורה (עציר)- בעצמו
ע"י ב"כ עו"ד אלון קוצר - ס.צ.

החלטה

1. בפניי בקשה להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם, על רקע כתב אישום המייחס להם ביצוע עבירות של קשירת קשר לפשע, ייבוא סם מסוכן, ניסיון לייבוא סם מסוכן.

2. בכתב האישום נטען, בתמצית, כי במועד שאינו ידוע למאשימה במדויק, בראשית שנת 2014, קשר **המשיב 1** קשר עם זאב "קובי" צאפרני (להלן: "קובי"), אזרח ישראלי המרצה עונש מאסר בפרו, בגין ביצוע עבירות סמים, לייבא סם מסוכן מסוג קוקאין בכמות מסחרית מפרו לישראל (להלן: "הקשר" ו"הסם").

במסגרת הקשר, במהלך החודשים ינואר ופברואר 2014, שלח **קובי**, בשתי הזדמנויות שונות, בלדריות אשר היו אמורות להעביר את הסם מדרום אמריקה, אלא שניסיונות אלה כשלו. בהמשך לכך, ביום 5/3/14 טס **המשיב 1** לברצלונה, ומשם לפרו, ונפגש עם **קובי** על מנת לקדם את הקשר. במסגרת הקשר, נשלחה בלדרית מדרום אמריקה למצרים, כשהיא נושאת עמה כ-2 ק"ג סם מסוכן מסוג קוקאין. הבלדרית הגיעה עם הסם האמור למצרים.

בתאריך 18/3/14 שב **המשיב 1** ארצה, ויום למחרת עודכן טלפונית על ידי **קובי** כי הסמים הגיעו למצרים. בהמשך לכך, **המשיב 1** ו**קובי** פעלו לאיתור בלדרים נוספים אשר יעבירו את הסם מתוך מצרים קרוב ככל הניתן לגבול, על מנת שבהמשך **המשיב 1** ישלח בלדר מישראל שיכנס למצרים, ויקבל לידיו את הסם. לשם מימוש התוכנית, בתאריך 21/3/14, צירף **המשיב 1** לקשר את **המשיב 2** שהינו עובד שלו בנגריה, ואת **המשיב 3** אשר עובד במפעל סמוך לנגריה. באותו היום נפגשו השלושה,

ובמסגרת הפגישה, ווידא **המשיב 1** כי **למשיב 3** יש דרכון, נתן לו כסף מזומן והנחה אותו להיכנס למצרים, לנסוע לשארם אישייה, שם יפגוש באשר תמסור לו את שקית הסם והוא יעבירה לטאבה. לצורך כך, הנחה **המשיב 1** את **המשיב 3** לשכור חדר במלון "הילטון טאבה" למשך יומיים, בו יאחסן את הסם. **המשיב 1** עדכן את **קובי** בפרטי התוכנית ומסר לו את מספר הטלפון של **המשיב 3**. בסמוך לכך, **קובי** התקשר ל**המשיב 3** ווידא שהוא וידע את כל פרטי התוכנית.

בהמשך היום, אסף **המשיב 2** את **המשיב 3** מביתו והסיעו למעבר גבול ישראל-מצרים בטאבה. **המשיב 3** עבר את הגבול, תוך שהוא מעדכן את **המשיב 2**, ונסע במונית לשארם אישייה שם פגש באישה וקיבל מידיה את שקית הסם. **המשיב 3** חזר עם שקית הסם לטאבה, ובבוקר יום 22/3/14, השתכן בחדר 615 במלון "הילטון טאבה" (להלן: "המלון"), ועדכן את **המשיב 2** טלפונית שהוא במלון. **המשיב 2** הורה לו להישאר במלון ולחכות להנחיות. לאחר **המשיב 2** שוחח עם **המשיב 1**, הוא התקשר ל**המשיב 3** והנחה אותו לחזור לישראל לאחר שיחביא את הסם בחדרו במלון. **המשיב 3** פעל כאמור, והתקשר ל**המשיב 2** ועדכן אותו "אני במולדת". **המשיב 2** אסף את **המשיב 3** והם נסעו יחדיו לנגרייה שם פגשו את **המשיב 1**.

בשעות הערב, אסף **המשיב 1** את **המשיב 3** והסיעו למסוף הגבול בטאבה. **המשיב 3** נכנס למצרים ואילו **המשיב 1** נסע חזרה לאילת. בשעה 22:58, עדכן **המשיב 3** את **המשיב 1** טלפונית כי נכנס למלון. במלון, לקח **המשיב 3** כמות קטנה מהסם, במשקל נטו של כ-17.24 גרם אשר חולק לשתי אריזות. **המשיב 3** הסליק את האריזות על גופו. במקביל, **המשיב 1** הגיע עם רכבו סמוך למסוף הגבול, שוחח עם **המשיב 3** אשר היה בדרכו למעבר הגבול, תוך שהוא מנחה אותו להשאיר את מכשיר הטלפון שלו פתוח בכיסו, על מנת שיוכל לשמוע מה קורה למקרה שתהיינה בעיות. עוד שאל **המשיב 1** את **המשיב 3** אם הוא הסליק היטב את שקיות הסם באומרו: "שמת את זה במקום טוב, נכון?". עוד הנחה אותו **המשיב 1** כיצד לנהוג במעבר הגבול הישראלי. **המשיב 3** עבר את הגבול ונכנס לישראל עם שקיות הסם המוסלקות על גופו, ודיווח על כך ל**המשיב 1**. **המשיב 1** אסף את **המשיב 3** והם החלו בנסיעה עד אשר נעצרו על ידי צוות משטרה. בחיפוש על גופו של **המשיב 3** נתפסו שקיות הסם המוסלקות. בעקבות עדכון מרשויות בישראל, תפסו רשויות האכיפה במצרים בחדר במלון בו התאכסן **המשיב 3** את יתרת הסם במשקל של כ-2 ק"ג.

3. **באת כוח המבקשת** עתרה להורות על מעצרו של המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם. נטען, כי בעקבות מידע מודיעיני שהגיע למשטרת ישראל, אשר ייחס ל**המשיב 1** תכנון של ייבוא סם מכיוון מצרים, יחד עם אחר בשם עופר שבו, נערכו האזנות סתר למספרי הטלפון שהיו בשימוש של **המשיב 1** החל מאמצע חודש ינואר 2014. אותו עופר אינו מואשם בכתב האישום שכן לאחר שדרש מחיר גבוה לצורך הכנסת הסמים ממצרים לישראל **המשיב 1** ויתר על שירותיו, כך שלא בוצעה שום עסקה. תחתיו, קשר **המשיב 1** קשר עם המשיבים 2 ו-3 לייבוא הסם. נטען, כי לחובת המשיבים תשתית ראייתית רחבה ומגוונת הכוללת בין היתר: **האזנות סתר** המתעדות את שיחות הטלפון אותן ניהלו המשיבים ביניהם ועם אחרים, המעידות על קשירת הקשר ועל פעולותיהם לשם מימושו ולשם ייבוא הסם לארץ, כאשר באותן שיחות השתמשו המשיבים במילות קוד; **דו"חות שוטרים** אודות החיפוש ותפיסת הסם על גופו של **המשיב 3**; **חו"ד מומחה מז"פ** אודות הסם; **דו"חות עוקבים** אודות תנועות המשיבים בתאריכים

21-22/3/14, מפגשים שנערכו ביניהם ומעבר הגבול. עוד הפנתה באת כוח המבקשת **להודעותיהם של המשיבים**, כאשר המשיב 3 הודה בחקירתו שפעל על פי הנחיות המשיב 1- נכנס למצרים, הביא עמו שקית סם, התאכסן במלון הילטון טאבה, ובהמשך הביא דוגמא מן הסם לארץ. בהמשך חקירותיו שמר על זכות השתיקה. המשיב 2- אישר שהסיע את המשיב 3 למסוף בטאבה ושוחח עמו בעת שהותו במלון הילטון. בהמשך שמר על זכות השתיקה. המשיב 1- אישר ששוחח עם קובי ונסע לבקרו בפרו, וכן אישר שהסיע את המשיב 3 למסוף בטאבה והמתין לו, אולם לטענתו עשה כן לבקשתו של המשיב 3 אשר נסע למצרים לצורך הימורים. בהמשך, שמר המשיב על זכות השתיקה.

טיעוני באי כוח המשיבים

4. **באי כוח המשיבים** הסכימו לקיומן של ראיות לכאורה ביחס לעבירה של ייבוא סם מסוכן במשקל של 17.24 גרם. עם זאת, לגישתם, לא קיימות ראיות לכאורה ביחס לעבירה של ניסיון ייבוא סם. נטען, כי לא קיים בתיק חוו"ד מומחה, או דו"ח שרשרת סם או אפילו זכ"ד לעניין החומר שנתפס לכאורה בחדר המלון המאשש שמדובר בסם מסוכן מסוג קוקאין. לעניין זה הפנה ב"כ המשיב 1, להודעתו של המשיב 3, במסגרתה מסר, כי קיבל לידיו שקית אולם לא ידע מה יש בתוכה. בגבול שוטר מצרי בדק את השקית, ואמר לו שזה "חמירה" (שמרים). משחזר למלון, הוא התקשר למשיב 1 וסיפר לו על כך, ולאחר שהמשיב 1 מבקש לראות דוגמה, המשיב 3 פותח את השקית, מוציא ממנה שתי שקיות קטנות (בגודל תמר), ומסליק אותן על גופו. לגישת הסנגור, בהעדר ראיה ישירה לטיב החומר שנתפס, מדוע יש לקבל את גישת המבקשת ולא את גרסת המשיב 3. עוד נטען, כי אף הבלדריות (כמצוין בסעיף 6 לכתב האישום), לא נעצרו ולמעשה לא קיים בתיק החקירה ראיה ישירה המלמדת כי החומר שלכאורה נתפס הינו סם מסוכן. עוד לעניין זה נטען, כי המשיבה נסמכת על האזנות סתר בלבד, אולם אין בכך כדי לגבש ראיות לכאורה. כך למשל, בהקלטות נשמעים המשיבים מדברים על "שתיים". לגישת הסנגורים, יש לדחות את טענת המבקשת, לפיה "שתיים" מתייחס לכמות של שני ק"ג סם. שכן, הסם שנתפס על גופו של המשיב 3 כשחזר לארץ, חולק **לשתי שקיות**, כך שלא ידוע למה התייחסה המילה "שתיים". עוד טען ב"כ המשיב 2, כי יש לעשות אבחנה בינו לבין המשיבים האחרים. שכן, המשיב 2 לא היה בקשר עם אף מהגורמים האחרים מלבד המשיב 1 שהינו מעסיקו. אין בחומר החקירה ראיה המצביעה כי המשיב 2 ידע מה מטרת הנסיעה של המשיב 3 למצרים. חלקו של המשיב 2 מסתכם בהסעתו של המשיב 3 למסוף טאבה והחזרתו. עוד נטען, כי המשיב 2 לא ברח מזירת האירוע ומהעיר אילת כפי שנטען, אלא מאחר והיה מוזמן למסור עדות בבית המשפט בנתניה (במסגרת ת"א 12-09-19349 בשעה 09:00). עוד טענו הסנגורים טענת אפליה- שכן, לפי מידע מודיעיני, המשיב 1 תכנן לכאורה לבצע ייבוא של סם עם אדם בשם עופר שאבו. בין המשיב 1 לבין עופר נערכו שיחות רבות שנקלטו בהאזנות סתר. עם זאת עופר נחקר ושחרר ולא הוגש כנגדו כתב אישום, על אף שבשיחות טלפון נשמע עופר מדבר על כמויות וכו'. באי כוח המשיבים עמדו על נסיבותיהם האישיות והמשפחתיות של המשיבים: המשיב 1- יליד 1978, עובר למעצרו ניהל אורח חיים נורמטיבי ועבד לפרנסתו. המשיב 2- יליד 1984, עבד אצל השיב 1 במשך 3 שנים, נשוי ואב לילד. לחובתו הרשעה אחת בעבירות אלמ"ב. המשיב 3- יליד 1976, נשוי ואב לילדים, עובר למעצרו עבד לפרנסתו. לחובתו עבר ישן (משנת 2005). באי כוח המשיבים עתרו להורות על שחרורם של המשיבים בתנאים שיבטיחו התייצבותם למשפט.

5. בהעדר מחלוקת בדבר קיומן של ראיות לכאורה בעבירה של ייבוא סם מסוכן (במשקל של 17.24 גרם), וכן בדבר קיומה של עילת מעצר, נותר אפוא לבחון האם קיימות ראיות לכאורה בעבירה של ניסיון ייבוא סם מסוכן.

6. לאחר שהקשבתי לטיעוני באי כוח הצדדים ועיינתי בכלל חומר החקירה שהונח בפניי, הנני קובע, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית בעבירה של ניסיון ייבוא סם מסוכן, אם כי **בעוצמה נמוכה**. התשתית הראייתית נגד המשיבים היא נסיבתית ונסמכת בעיקרה על האזנות סתר מהן מבקשת המאשימה ללמוד שעסקין בסם מסוכן במשקל של 2 ק"ג- (שיחה **109** מיום 22/3/14 שעה 12:49 בין המשיב 2 למשיב 3; שיחה **106** מיום 22/3/14 שעה 10:41 בין המשיב 2 למשיב 3; שיחה **108** מיום 22/3/14 שעה 12:02 בין המשיב 2 למשיב 3; שיחה **106** מיום 22/3/14 שעה 13:43 בין המשיב 1 לעופר שאבו, שיחה **42** מיום 19/3/14 שעה 21:28 בין המשיב 1 לבין עופר שאבו) וכן מהודעת המשיב 3 (מיום 23/3/14 שעה 13:27), במסגרתה מסר כי כשהיה בטאבה פגש בבחורה אשר הביאה לו שקית. כשהגיע לשארם, במהלך חיפוש שבוצע על ידי המשטרה המצרית, פתחו את השקית והשוטר המצרי אמר לו שהחומר בשקית זה "שמרים". בהמשך, הגיע למלון הילטון טאבה, שם את השקית בחדר המלון (חדר 615), ולאחר מכן הוציא ממנה שתי שקיות "בגודל תמר", הטמין אותן על גופו וחזר לארץ ונעצר. השקיות שהטמין על גופו נתפסו והחומר שהיה בשקיות זוהה כסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 17.24 גרם. בשלב זה, ובהעדר ראיה ישירה בחומר החקירה, ביחס לטיב וסוג החומר החשוד כסם שנתפס לכאורה על ידי רשויות מצרים בחדר המלון, קיימת חולשה בתשתית הראייתית באישום זה. גם הצטרפותן של הראיות הנסיבתיות כאמור, על פניו מלמדים על חשד כבד בלבד. יתרה מכך, לא מצאתי בתיק החקירה ראיה לכך שאותו חומר החשוד כסם אכן נתפס בחדר המלון במצרים על ידי רשויות המשטרה המצרית, כאמור בסעיף 31 לעובדות כתב האישום.

7. אשר לטענת ב"כ המשיב 2, לפיה המשיב 2 לא היה מודע לנסיבות נסיעתו של המשיב 3 למצרים, הרי שמקומה של טענה זו להתלבן במסגרת ההליך העיקרי. לגופם של דברים, במזכר של רס"ב חיים מזרחי (מיום 24/3/14), צוין: "היום בגמר החקירה המשכתי לדבר עם סאמר (המשיב 2), סאמר אמר לי שהוא הבין מזמן שערן (המשיב 1) מתעסק בסמים מהרגע שהוא היה בחו"ל והוא אמר שערן סיבך אותו, הוא ראה את ערן נותן כסף לרמי (המשיב 3), והוא לא רצה להסתבך לכן לא הלך למשטרה חבל שהוא לא עזב את העבודה עם ערן... כמו כן ציין שערן הוא זה שאמר לו להתקשר לרמי ולבקש ממנו לבוא לנגרייה ושם הוא נתן לו את הכסף שטרות של 200 ושלח אותו לטאבה לפגוש את האנשים שם". בנוסף, המשיב 2 בהודעתו מיום 24/3/14 מסר ששמע את ערן וראמי מדברים בשקט "שמעתי אבל לא הקשבתי, ראמי אמר לי באוטו שהוא הולך לסיני לטאבה לפגוש אנשים, אמר שישן בהילטון טאבה וסיפר לי שערן נתן לו את הכסף (עמ' 2 ש' 47-29). בהודעתו מיום 25/3/14 כשנשאל האם ידע שהמשיב 3 הולך לבצע משהו בשביל המשיב 1 מסר: "כן, זה היה ברור...לא שאלתי הוא אמר שהוא הולך לפגוש אנשים...". בנוסף, ישנן שיחות שנקלטו בהאזנות סתר בין המשיב 2 למשיב 3, בעוד המשיב 3 נמצא במצרים (שיחות 109, 108, 106). מכלול זה מקשה על קבלת טענת ב"כ המשיב לפיה המשיב 2 לא היה מודע למטרת הנסיעה ולמעשי המשיבים 1 ו-3, ולכל הפחות כי לא התעורר אצל המשיב חשד שלא מדובר בביקור תמים בקזינו במצרים.

8. אשר לטענת האפליה - אכן, מעיון מתמליל שיחות שנקלטו בהאזנות סתר בין עופר לבין המשיב 1, עולה שיח שמעלה חשד כבד בדבר תכנון מעשה של ייבוא סם מסוכן. אם כי, תוצריו לא הבשילו לכדי ראיות לכאורה כנדרש על פי הלכת "זאדה" לחובת עופר שאבו, כפי שנטען על ידי באת כוח המבקשת. משכך הם פני הדברים, דין טענה זו להידחות.

9. עילת מעצר

העבירות המיוחסות למשיבים מקימות חזקת מסוכנות סטוטורית מכוח סעיף 21(א)(ג)(3) לחוק המעצרים. משמע, בעבירות אלו נקודת המוצא היא שסוג העבירה כשלעצמו מקים עילה למעצרו של הנאשם עד תום ההליכים, ושחרור יתאפשר רק במקרים חריגים במיוחד. חזקה זו מונחית על ידי התפיסה לפיה מי שהתפתה לקחת חלק בפעילות הנוגעת לסחר בסמים, ככל הנראה בעבור בצע כסף או טובות הנאה אחרות, קיים חשש סביר שימשיך בפעילות זו, ומכאן מסוכנותו (בש"פ 1098/98 **שם טוב נ' מדינת ישראל**; בש"פ 10827/06 **מדינת ישראל נ' דגן**; בש"פ 2093/05 **סקא נ' מדינת ישראל**). בבסיס החזקה האמורה עומד הצורך בגדיעת שרשרת שיווק הסם והפצתו. שרשרת זו לעיתים רבות מורכבת ממספר חוליות אשר מופעלות על-ידי אנשים שונים, כאשר לכל חוליה תרומה כלשהי להפצת הסמים בישראל ולסחר בהם. על כן, נקבע בפסיקה לא אחת כי כל חוליה וחוליה בשרשרת הברחת הסם מקימה חזקת מסוכנות לציבור ומובילה ככלל להותרת הנאשם במעצר עד תום ההליכים (בש"פ 5616/99 **קשמה נ' מדינת ישראל**; בש"פ 9306/04 **גוטי נ' מדינת ישראל**).

עוד נקבע בפסיקה, כי "סחר בכמות קטנה יחסית של סם מסוג קוקאין, שאין חולק כי איננו "סם קל", אין דינו קל מזה של סחר בכמות גדולה של חשיש (ראה בש"פ 1627/13 **ליאור מלכס נ' מ"י**).

בנוסף, הפסיקה הבחינה בעבירות סמים בין נאשמים דומיננטיים הנמצאים **במעגל הראשון** לבין נאשמים הנמצאים **במעגל השני** והנמשכים אחרי הגורמים העיקריים, אשר על אף חזקת המסוכנות הקמה כנגדם, אשר לא קל הפריכה, ניתן לשקול לגביהם חלופה בהתאם לנסיבות המקרה, ובפרט במקרים של מעורבות קטנה יחסית כאמור ועבר פלילי שאינו מכביד (ראה בש"פ 15174/12 **חלובה נ' מ"י**; בש"פ 1567/12 **כהן נ' מ"י**; בש"פ 2486/09 **חסרמה נ' מ"י**; בש"פ 7527/08 **וקנין נ' מ"י**).

10. **המשיב 1** - יליד 1978, לחובתו חמש הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2003, בגין עבירות לפי פקודת הסמים, התחזות, רכוש, איומים, אלימות. כמו כן, ריצה עונשי מאסר בפועל ממושכים.

המשיב 2 - יליד 1984, לחובתו הרשעה אחת בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג משנת 2008.

המשיב 3 - יליד 1976, לחובתו שני רישומים פליליים שהתיישנו בעבירות אלימות והחזקת סמים לשימוש עצמי.

11. אשר למידת מעורבותם של המשיבים במעשים נשוא כתב האישום, דומני, כי יש מקום לאבחן בין

המשיב 2 לבין המשיבים האחרים. **המשיב 1** הינו "הרוח החיה" מאחורי קשירת הקשר וייבוא הסם, כעולה מהשיחות שנקלטו בהאזנות הסתר, חלקו משמעויות בשרשרת הפצת הסם, ולמשיב נגישות לערוצי אספקת הסם. **המשיב 3** - ביצע לכאורה את מעשה הייבוא- נכנס למצרים, נפגש עם הבלדרית, הטמין על גופו את הסם המסוכן שנתפס. בעוד, שחלקו של **המשיב 2** במעשים המתוארים בכתב האישום, הוא משני יחסית- הסיע את המשיב 3 למחסום בטאבה ואסף אותו חזרה. כמו כן, בשיחות שנקלטו בהאזנת סתר בין המשיב 1 לאחרים, שמו של המשיב 2 לא מוזכר כמי שנפגש או עמד בקשר טלפוני עם גורמים שונים לצורך קידום הקשר הפלילי. לאור האמור, הגעתי לכלל מסקנה שיש מקום לבחון היתכנותה של חלופת מעצר באמצעות תסקיר מעצר של שירות המבחן, ומבלי שעצם ההפניה לקבלת תסקיר תעיד על התוצאה שתתקבל בסופו של יום- **קובע להמשך דיון וקבלת תסקיר בעניינו של המשיב 2 ליום 07/7/14 שעה 10:30.**

תשומת לב שירות המבחן, כי המשיב נתון במשמורת בכלא "ניצן". ניתן ליצור קשר עם בא-כוחו, עו"ד אלי סבן, בטלפון מספר 050-8212233.

12. **אשר למשיבים 1 ו-3** - לא מצאתי, כי קיימות נסיבות חריגות ויוצאות דופן המצדיקות בחינת שחרורם לחלופת מעצר. המעשים המיוחסים למשיבים חמורים מאוד- במדרג הגבוה של עבירות הסם. לא באקראי נעברו לכאורה העבירות המיוחסות למשיבים, ולא על דרך ההזדמן; לא בכמות זניחה עסקינן, ולא בסם קל. מדובר באירוע לו שותפים אנשים אחרים מחוץ לישראל אשר תוכנן לפרטים מראש. סוג הסם, התכנון, התחכום, שיטת הביצוע, כל אלה מטים את הכף למעצרו של המשיבים. **אשר על כן, הנני מורה על מעצרו של המשיבים 1 ו-3 עד תום ההליכים המשפטיים כנגדם.**

עותק ההחלטה יישלח לשירות המבחן בנוגע למשיב 2.

המשיב 2 יובא למועד הנדחה באמצעות שב"ס.

חומר החקירה הוחזר לב"כ המבקשת.

ניתנה והודעה היום כ"א סיוון
תשע"ד, 19/06/2014 במעמד
הנוכחים.
נסר אבו טהה, שופט